

NÁŠ ZPRAVODAJ

Obsah:

2	Slovo paní ředitelky
3 - 5	Zprávy z pobytové služby Domov pro osoby se zdravotním postižením (oddělení Z1, Z2, Z3, Z4)
6 - 8	Zprávy z pobytové služby Domov se zvláštním režimem (oddělení P1, P2, P3)
9	Zprávy z pobytové služby Chráněné bydlení
9 - 12	Sociální okénko

Slovo paní ředitelky

Vážení a milí,

před Vámi je další číslo Zpravodaje. Nový rok začal a běží velmi rychle. Měli jsme velké štěstí, že jsme měli možnost naočkovat klienty a zaměstnance. Covid si s námi pohrává dál. Nám asi nezbývá nic jiného než se naučit s ním žít i za respektování všech nařízení a opatření.

Život ale přesto běží ve svých kolejkách. Přichází noví klienti na místo těch, kteří odešli. Nejinak je tomu u zaměstnanců. A já bych u této příležitosti chtěla poděkovat za dlouholetou spolupráci Marušce Hudcové.

V roce 2000, kdy jsem nastoupila na místo ředitelky, byla Maruška sociální pracovnící. Postupně se vytvořil úsek sociální práce. Maruška se stala vedoucí tohoto úseku. Byla přínosným a neodmyslitelným členem mého pracovního týmu, s kterým jsem vždy měla snahu řešit všechny změny, které se týkaly života našich klientů. Posunuly jsme to opravdu hodně. Jediným cílem bylo zvýšit kvalitu života našich klientů. Vedly jsme opravdu často diskuse někdy i dost náročné. Co jsem vždy věděla a velmi jsem si toho cenila, bylo to, že Marušce šlo vždy o klienty. Měla klidné vystupování i při různých jednáních se členy rodiny našich klientů. A já za to všechno Marušce i touto cestou moc děkuji. Přeji jí hlavně hodně zdraví a cestovatelských zážitků.

A Vám všem přeji hlavně hodně zdraví.

Vaše ředitelka

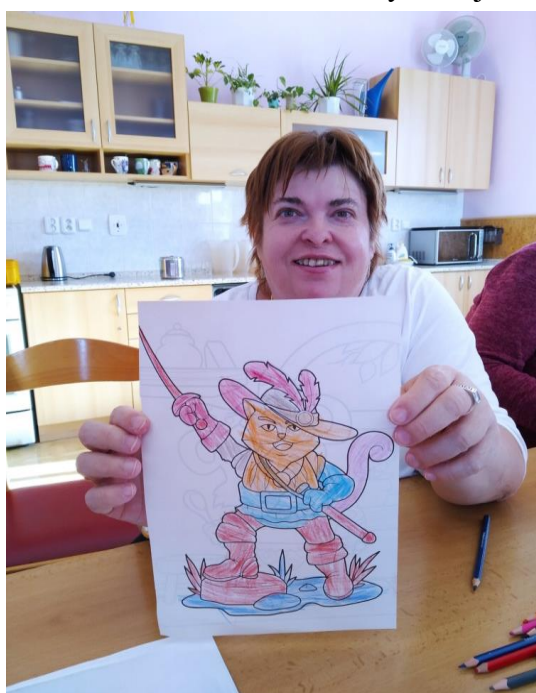
Zprávičky

Domov pro osoby se zdravotním postižením Oddělení Z1, Z2, Z3, Z4

Na podzim jsme si s klientkami ze Z3 řekli, že bychom si naše oddělení také pěkně vyzdobily. Při procházce prosluněnou zahradou jsme si nasbíraly barevné listí, kaštiny, květiny a jiné podzimem zbarvené věci vhodné k podzimní výzdobě. V rámci aktivizační činnosti si oddělení naladily do podzimních barev a vyrobily dýňové lucerny ze sklenic od kávy, které jim budou zdobit pokoje.

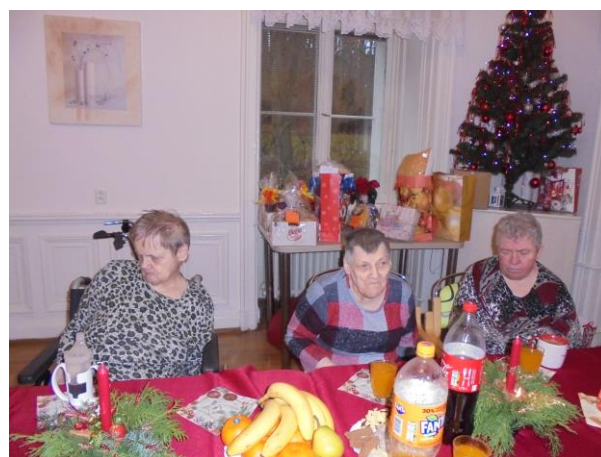

V Dámském klubu moc rádi vybarvujeme antistresové omalovánky, slavíme narozeniny...

V prosinci jsme přivítali Advent zapálením první svíčky na adventním svícnu. Také jsme si vyrobili vánoční dekorace a ozdobili jimi společné prostory. Připomněli jsme si naše české adventní a vánoční tradice. Upekli jsme si vánoční cukroví, vyrobili přáníčka pro naše blízké a zazpívali koledy. Na Štědrý den jsme se radovali z dárků pod stromečkem a poslední den v roce jsme oslavili se vším, co k tomu patří.

za uživatele a pracovníky DOZP aktivizační pracovnice O. Cikánová

Domov se zvláštním režimem Oddělení P1, P2 a P3

Na podzim jsme si vyrobili krásné a stylové dekorace z kukuřice, listů a dalších přírodních materiálů. Moc rádi si zpíváme pro radost. Ke zpěvu si i zahrajeme na různé perkusní nástroje.

Pokud nám to počasí dovolilo, vyšli jsme si do krásné přírody kolem Domova a poseděli v Mezigenerační zahradě.

A když bylo venku nevlídno, zahráli jsme si společenské hry nebo si jen tak povídali.

V Klubu seniorů si rádi upečeme dobroty. Nejvíce nám na podzim chutnal štrůdl.

Když se přiblížil adventní čas, vyrobili jsme si krásné dekorace.

V této nelehké koronavirové době, kdy jsou různá opatření a nemůžeme se tak často vidat se svými nejbližšími, rádi využijeme možnost videohovorů – skypování.

V prosinci jsme se zapojily do pečení vánočního cukroví, poslouchali jsme koledy, připomněli si tradice, jako rozkrojení jablíčka apod.

Na Štědrý den jsme si rozbalili dárečky a užívali si vánočních televizních pořadů.

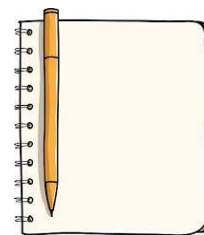
31. prosince jsme se rozloučili s rokem 2020 a přivítali nový rok 2021.

*uživatelé DZR a aktivizační pracovnice
Bc. I. Bártová a E. Hirtová*

Chráněné bydlení

Ze zápisů paní Vrkočové Zuzany

Od října 19. jsme zůstaly doma. Z práce Myomi nám dali volno do odvolání. Vaříme si sami nebo Lenka taky vaří. Přemýšlíme, co uvařit. Teď tu chodí Dáša, my zatím nakupovat nejedeme. Co nemáme, tak zavoláme Dáši nebo Dáša zavolá sama a zeptá se, co potřebujeme. Slavit vánoce budeme Zuzana, Jana, Lenka v Boskovicích. Vaříme, uklízíme, každá si dělá svoji práci. Tento týden budou nás testovat. Taky se půjdeme podívat v listopadu na 29. rozsvícení stromku. Taky budeme dělat cukroví s Dášou. Když je pěkně venku, tak se jdeme projít Lenka, Zuzana. Taky se díváme na televizi. Někdy háčkují. Jana odpočívá. Všichni pracujeme. Taky zapínám myčku, dnes peru, budu sušit, taky někdy napíšu mejla do Svitav Ladislavě. Vše probíhá v pohodě. Dobro všichni. Povídáme si, když jdeme ven Lenka nebo Zuzana, tak jsme unavený, že jdeme spát. Dnes tu byla Dáša, nakoupila, šla do práce, taky fotím, co vaříme. Vše se nám daří. A někdy je to pro nás dlouhý. Listopad v pohodě a prosinec uvidíme, jak se nám to vyjde. Vánoce a Silvestr roku 2020. Koronavirus byl pro nás složitý, abychom byli v 2021 zdraví, aby už nebyl koronavirus, to si moc přejeme. Zuzana, Jana, Lenka

Z. Vrkočová, uživatelka Chráněného bydlení

Sociální okénko

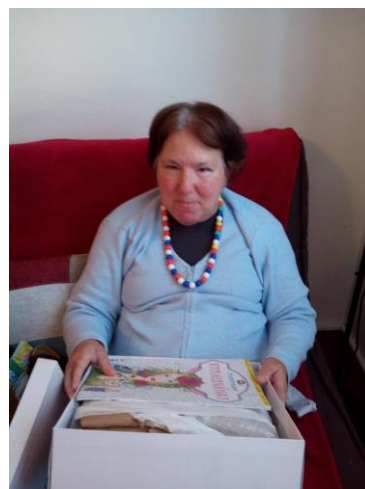
Ježíškova vnoučata

O Vánocích 2020 bylo splněno 24 přání uživatelům DOMOVA PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM (vyšívání, hrnečky, výtvarné potřeby, společenské hry, kniha, oblečení, hodinky...).

Ve službě DOMOV SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM bylo splněno uživatelům 27 přání (rádio, potřeby pro kočku, DVD filmy pro pamětníky, předplatné časopisu, kosmetika, televizor, šperk, hodiny...).

Ve službě CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ bylo uživatelům splněno 14 přání (sodastream, kosmetika, potřeby pro vyšívání, výtvarné potřeby, pantofle, vitamíny, modlitební knihy, rámečky na fotografie...).

**JMÉNEM NAŠICH OBDAROVANÝCH UŽIVATELŮ VŠEM DÁRCŮM
DĚKUJEME!**

Rozhovor s paní Maruškou Hudcovou, sociální pracovnící „ve výslužbě“

***Maruško, jak jsi dlouho
pracovala v Sociálních službách
Šebetov?***

No, zdá se to skoro neuvěřitelné, ale nastoupila jsem to tehdejšího Ústavu sociální péče pro mentálně postižené ženy 1.3.1988. To mně tehdy bylo 28 let.

***Proč jsi chtěla být sociální
pracovnicí?***

Po základní škole jsem si pohrávala s myšlenkou, stát se buď knihovnicí, prodavačkou knih, anebo rehabilitační sestrou.

Naši byli toho mínění, že by pro mě byla nejlepší práce v teplé kanceláři :-), byla jsem totiž značně neduživé dítě, které mělo hrbatá záda, špatně vidělo a nerado se projevovalo. Takže jsem nastoupila na ekonomickou školu.

Školu jsem nedokončila, brzy jsem se vdala a narodil se mně syn. Teprve na mateřské dovolené jsem si dálkově dokončila ekonomku. Začala jsem nejprve pracovat jako sekretářka, potom jako pomocná účetní. Práce mě moc nebavila, proto jsem znovu začala dálkově studovat na sociálně-právní škole v České Třebové. Chtěla jsem pomáhat lidem v nouzi, nejvíc mě to táhlo k seniorům.

V roce 1988 odcházela tehdejší sociální pracovníce paní Alena Axmanová z našeho zařízení na mateřskou dovolenou a já jsem měla štěstí, že jsem mohla nastoupit na její místo. A protože Alenka po mateřské dovolené nastoupila do funkce zdravotní sestry, mohla jsem už na sociálním úseku zůstat až do 31.1.2021 :-).

Jak vidíš Sociální služby Šebetov před 30 lety?

To by bylo na dlouhé povídání. Je nutné si uvědomit, že za socialismu byli bráni klienti –

tehdy se jim říkalo chovanci nebo svěřenci – spíš jako pacienti a tomu byl přizpůsoben i denní řád. Takový vojensko-nemocniční. Pokoje byly běžně 8, 10 až 19 lůžkové. Brzy se vstávalo, postele se vyvětraly a krásně ustlaly a přes den se nikdo na pokoji moc nezdržoval. Klienti trávili čas na chodbě, pracovně a kdo mohl, ten vypomáhal – například při úklidu, v prádelně, v kuchyni,... Na oběd chodívali klienti do hlavní jídelny do přízemí, kde se nejprve naobědvali zaměstnanci a klienti na chodbě čekali, až na ně dojde řada.

Od klientů se vyžadovala zejména poslušnost, dodržování řádu a slušné chování k personálu. Vzpomínám, jak na jedné z prvních porad se probíralo, že je potřeba dohlédnout na chovanky, aby řádně zdravily personál.

Návštěvy rodinných příslušníků byly dovoleny každou 3. středu a 3. neděli v měsíci. Mělo se za to, že návštěvy by chovanky rozrušovaly.

Klienti dostávali měsíční kapesné 50, 80 nebo 120 Kč, podle stupně svého zdravotního postižení.

Tehdy to tak prostě bylo, nikdo se nad tím nepozastavoval, protože takto život v ústavech za minulého režimu v zemích východního bloku fungoval a ani jsme nevěděli, že by to mohlo být jinak.

A co změny, které proběhly?

Mám radost z toho, že naše zařízení se stalo známým svým pěkným prostředím a dobrou péčí, takže o umístění svých blízkých má zájem hodně rodin.

Bylo štěstím, že se do vedení zařízení dostala nynější paní ředitelka, která je neúnavnou budovatelkou a má ráda čisté a vkusné prostředí.

Klienti mají daleko víc soukromí, jejich pokoje už nepřipomínají strohé nemocniční pokoje.

V dotaznících, které vyplňují rodinní příslušníci, je také často zmiňováno laskavé a vstřícné chování personálu.

Přirovnala bych naše služby jako mraveniště, které funguje dobře, protože každý mraveneček dělá svoji práci jak má – paní uklízečky neúnavně uklízejí, takže je všude čisto a voňavo, z kuchyně voní dobrá jídla, páni údržbáři dbají, aby bylo teplo, tekla voda, .. pečovatelky, sestřičky, aktivizační pracovnice se snaží, aby se klientům dobře žilo. Víím, že to zní pohádkově a ne vždy se všechno daří, protože lidé nejsou stroje a mají svá různá omezení, nálady, povahy. Chtěla jsem tím říct, jak na každém zaměstnanci záleží a jak jsou všichni důležití. Protože nahrazovat domov 150 lidem není jen obyčejná práce, ale je do ní potřeba dávat cit, kus srdce. A to není málo.

Co tě vedlo k tomu, že jsi odešla „na odpočinek“?

Bylo to těžké rozhodování. Ale poslední 2 roky jsem na sobě pozorovala ztrátu sil, velkou únavu a k tomu nespavost. Myslím, že jsou to typické příznaky vyhoření a je nutné respektovat, co nám tělo říká, a to dříve, než dojde k totálnímu kolapsu.

A co bys dodala na závěr?

Jsem vděčná, že jsem mohla dělat práci, která mě naplňovala. Získala jsem spoustu zkušeností, poznala hodně obdivuhodných osobností z řad klientů, jejich příbuzných i našich zaměstnanců. Všem vám děkuji a doufám, že se budeme potkávat v lepších časech, až pomine řádění koronaviru a já budu moci přijít na návštěvu jako dobrovolník.

Poděkovat bych chtěla také paní ředitelce, a to nejen za možnost vzdělávat se při zaměstnání, kdy mně umožnila vystudovat dálkově vysokou školu a absolvovat úžasný dlouhodobý kurz pořádaný Českou alzheimerovskou společností, který byl pro mě obrovským přínosem.

A jsem také vděčna svým kolegyním, které vytvářily dobrou náladu na pracovišti a dokázaly mě podržet v těžkých chvílích.

*L. Šmeralová, DiS., vedoucí sociálního úseku
a sociální pracovnice DZR*

V roce 2020 mezi nás přišli:

DOZP

paní Monika Tancerová

DZR

pan Karel Zoubek
paní Marie Říčková
paní Františka Pokrutová
pan Josef Janča
paní Marta Vlková
paní Eva Melicharová
paní Ludmila Zemánková
paní Marta Smítalová
pan Ing. Cyril Šamonil
paní Jarmila Fleková
paní Miroslava Nováková

CHB

V témže roce nás navždy opustili:

DOZP

paní Ludmila Potůčková
paní Marie Mlýnková
paní Eva Janíčková
paní Alexandra Jiříková
pan Vlastimil Lepka
paní Libuše Tuháčková
paní Stanislava Ličková
paní Dana Pospíšilová
paní Libuše Kovářová
paní Růžena Škárková

DZR

paní Ludmila Kubáňová
paní Jiřinka Říhová
paní Vladimíra Krejcarová
pan Ing. Josef Horák
paní Ivana Bušinová
pan Jan Rosenberg
paní Evženie Ziková
paní Marie Moudrá
paní Růžena Popelková

CHB

paní Květa Anna Ponocná

Prosíme o tichou vzpomínku...

